

1) O purvinas prote! Kas tu per vai□□avas? Kaip tu manai? Nuošalioje vietoje kartodamas Viešpaties Hari šventus vardus tu tiesiog darai pretenzingą šou, norėdamas apgaule įgyti prestižą ir pasaulio pripažinimą. Tai gryna veidmainystė, ne kas kita.

2) Toks materialus prestižas yra bjaurus kaip ir kiaulės išmatos. Argi tu nežinai, kad tai tik iliuzija, kurią sukūrė Māyos galia? Kokia tau nauda iš to, kad dieną ir naktį kuri planus kaip mėgautis turtais ir moterimis? Visi šie dalykai laikini.

3) Kai turtus vadini savais, tavyje kyla vis didesnis noras mėgautis materija. Tavo turtai turi būti naudojami tarnauti Mādhavai, visų turtų Viešpačiui. Lygiai taip pat visiškai netinka su geismu žiūrėti į moteris, kurių vienintelis tikras savininkas yra Viešpats Yādava.

4) Demonas Rāva□a (geismo įsikūnijimas) kovėsi su Viešpačiu Rāmacandra (meilės

įsikūnijimu), kad laimėtų žemiško pripažinimo medį, tačiau jo oazė pavirto miražu Viešpaties materialios iliuzijos dykumoje. Prašau ugdyk savyje ryžtą, kad pasiektum tvirtą padėtį, kurioje visada laikosi Vai□□avai. Jei negalvosi kaip garbinti Viešpatį toje padėtyje, galiausiai pakliūsi į pragariškos egzistencijos sąlygas.

5) Kodėl turi nuolat be jokio reikalo kentėti, įžeidinėdamas Viešpaties Hari bhaktus, bandydamas tapti įžymus kaip jie ir taip parodydamas savo bevaisį kvailumą? Troškimas tapti dvasiškai įžymiu lengvai išsipildys, kai tapsi Viešpaties bhaktu, nes amžina šlovė automatiškai lipa Vai□□avui ant kulnų. Šios šlovės negalima laikyti laikina žemiška vertybe.

6) Ryšys tarp bhakto ir Viešpaties Hari neturi net menkiausio materialios iliuzijos pėdsako, jis neturi nieko bendro su materialiu polinkiu apgaudinėti kitus. Materialioje sferoje taip vadinamas populiarumas lyginamas su klastinga ragana, valgančia šunis, o bandymai gyventi nuošalyje ir tariamai užsiimti tyru bhajanu, yra lygintini su painiu išsiblaškymo tinklu. Prašau, suprask, kas siekia bet kurio iš šių kelių iš tiesų gyvena Māyos sukurtame iliuzijos pragare.

7) „Aš nustosiu giedoti Viešpaties vardą viešame kīrtane, ir pasitrauksiu į nuošalę, taip susitepdamas materialia pagarba.“ Brangusis prote, kas gali būti gero siekiant tokios taip vadinamos šlovės? Aš visuomet primenu tau, kad didi siela Mādhavendra Purī niekada savęs taip neapgaudinėjo, kad vogtų iš savo paties patirčių sandėlio, kaip kad tu elgiesi.

8) Tavo pigi reputacija prilygsta kiaulės išmatoms. Paprastas ambicingas žmogus kaip tu niekada negali lygintis su Mādhavendra Purio lygio bhaktu. Pavydo blaškomas, tu paskendai purvinuose materialaus pasitenkinimo vandenyse, kai atsisakei nuostabaus kolektyvinio kīrtano tobulumo.

9) Iš tiesų, bjaurusis prote, tik apsimetėliai jogai propaguoja taip vadinamo nuošalaus garbinimo šlovę, naudodamiesi neskrupulingomis priemonėmis, kad tik apgautų kitus. Jei nori išvengti visų šių vilkduobių, prašau susimąstyk apie Aukščiausio Viešpaties Śrī Caitanyos Mahāprabhu pamokymus, kuriuos Jis maloningai ir su didžiausiu rūpesčiu davė mums, kalbėdamas su Sanātana Goswāmiu.

10) Nei akimirkai nepamiršk dviejų svarbiausių idėjų, kurių Jis mokė: 1) apie sausą, tariamą atsižadėjimą kaip priešingybę tikram, tinkamam atsižadėjimui, ir 2) apie materijos surištą,

susipainiojusią sielą kaip priešybę išvaduotai sielai. Niekada nedaryk klaidos, galvodamas, kad šios konfliktuojančios idėjos yra to paties lygio. Prašau atsimink tai, kai kartosi Viešpaties šventus vardus kaip galima garsiau.

11) Vienintelis tikras Vai□□avas yra tas, kuris atsikratė įpročio tapti turto, grožio ir šlovės baisiosios tigrės auka. Tokia siela iš tikrųjų atsikratė materialaus gyvenimo ir vadinama tyru bhaktu. Kas įgijo tokią atsižadėjimo sąmonę, nugalėjo materialų gimimų ir mirčių pasaulį.

12) Tas išties atsižadėjęs, kas saikingai naudojasi materialiais dalykais, būtinais gyventi ir atlikti pasiaukojimo tarnystę. Bhaktas, kuris taip elgiasi, netaps materialaus apsvaigimo auka. Neturėdamas savanaudiškų prisirišimų ir matydamas kaip daiktai susiję su Viešpačiu, visus juslių objektus jis suvoks tiesiogiai kaip patį Viešpatį Mādhavą.

13) Toks yra teisingo atsižadėjimo standartas, o kas tai suvokia, iš tiesų yra pats sėkmingiausias. Viskas, kas susiję su tokio bhakto gyvenimu, atstovauja Viešpaties Hari asmeninius dvasinius turtus, pasireiškusius materijos pasaulyje. Iš kitos pusės, kas gieda Viešpaties vardą, tikėdamasis padidinti savo materialią reputaciją, pamatys, kad visa jo veikla ir aplinka atstovauja tik veidmainystės turtus.

14) O prote, prašau nustok bendrauti su dviejų tipų asmenybėmis: 1) su tais, kurie trokšta impersonalaus išsivadavimo iš materialaus pasaulio, ir 2) tais, kurie trokšta patirti materialių juslinių objektų malonumus. Abu šie tipai yra lygiai tokie pat ne bhaktai. Dalykai, kurie naudojami Viešpačiui K□□□ai, tiesiogiai priklauso transcendentinei sferai, todėl neturi nieko bendro su materija; žmonės, kuriuos domina tik materialūs malonumai ar jų atsižadėjimas, negali jų nei turėti nei atsisakyti.

15) Filosofas impersonalistas priešinasi minčiai, kad K□□□a yra pasiaukojimo objektas, ir pasipūtęs dėl savo įsivaizduojamo išsivadavimo garbės jis drįsta kritikuoti tikrus Viešpaties bhaktus. O prote, tu esi Vai□□avų tarnas, todėl visuomet puoselėk viltį gauti šiek tiek pasiaukojimo. Tai kodėl tu keli tokį garsų bruzdėjimą, šaukdamas man ir bandydamas įrodyti tavo nuošalaus garbinimo tariamus pranašumus?

16) Klaidingai atsisakęs dalykų, kuriuos iš tiesų galima panaudoti tarnauti Viešpačiui, žmogus išdidžiai vadina save „atsižadėjusiu“, bet deja, su tokiu požiūriu jis niekada netaps Vai□□avu.

Palikęs tarnystę lotosinėms Viešpaties Hari pėdoms ir pasitraukęs į savo nuošalius namus, visa, ką jis laimės savo užsiėmimais, bus tik bevertis saviapgaulės turtas.

17) Visada tarnauk Śrī Rādhai ir laikykis atokiau nuo materialaus juslinio pasitenkinimo pagiežingos gyvatės. Šlovė, dalyvaujant Viešpaties kīrtane, neskirta puoselėti asmeninio pripažinimo ambicijas. O prote, tai kodėl tu nustojai save tapatinti su Rādhos amžina tarnaite ir vietoj to pasitraukei į nuošalią vietą, kad užsiimtum taip vadinamo bhajano apgaulingu procesu?

18) Viešpaties pamokslautojams pats vertingiausias lobis yra Vraja-dhāmoje gyvenančios amžinos asmenybės. Jie niekuomet neprašo bevertės materialios reputacijos, kurią brangina tik gyvi mirusieji. Vraja-vāsiai iš tiesų kupini gyvybės, todėl jie pamokslauja, kad suteiktų gyvybę vaikščiojantiems materialaus pasaulio lavonams. Visos Vraja-vāsių dainos yra apie Viešpaties K□□□os šlovę ir neturi net menkiausios šlovės troškimo priemaišos.

19) Šis nuolankus Rādhos ir jos mylimo K□□□os tarnas visuomet ilgisi kīrtano. Jis meldžia visus garsiai giedoti Viešpaties Hari vardus. Transcendentinė kolektyvinio giedojimo galia automatiškai pažadins prisiminimus apie Viešpatį ir Jo dieviškus žaidimus, kurie susiję su pačios sielos amžinu dvasiniu pavidalu. Tik tuomet bus įmanoma pasitraukti į nuošalią vietą ir Viešpaties garbinimu užsiimti privačiai.

du□□a mana! tumi kiser vai□□ava?
prati□□hār tare, nirjaner ghare,
tava 'hari nāma' kevala 'kaitava'
ja□er prati□□hā, śukarer vi□□hā,
jāno nā ki tāhā 'māyār vaibhava'
kanaka kāminī, divasa-yāminī,
bhāviyā ki kāja, anitya se saba

tomār kanaka, bhoger janaka,
kanaker dvāre sevaho 'mādhava'
kāminīr kāma, nahe tava dhāma,
tāhār-mālika kevala 'yādava'

prati□□hāśā-taru, ja□a-māyā-maru,
nā pela 'rāva□a' yujhiyā 'rāghava'
vai□□avī prati□□hā, tāte koro ni□□hā,
tāhā nā bhajile labhibe raurava

harijana-dve□a, pratisthāśā-kleśa,
koro keno tabe tāhār gaurava

vai□□aver pāche, pratisthāśā āche,
tā'te kabhu nahe 'anitya-vaibhava'

se hari-sambandha, śūnya-māyā-gandha,
tāhā kabhu noy 'ja□er kaitava'
prati□□hā-ca□□ālī, nirjanatā-jāli,
ubhaye jāniho māyika raurava

kīrtana chā□ibo, prati□□hā mākhibo,
ki kāja □hu□iyā tād□śa gaurava
mādhavendra purī, bhāva-ghare curi,
nā korilo kabhu sadāi jānabo

tomār prati□□hā,-'śukarer vi□□hā',
tār-saha sama kabhu nā mānava
matsaratā-vaśe, tumi ja□a-rase,
majecho chā□iyā kīrtana-sau□□ava

tāi du□□a mana, 'nirjana bhajan,'
pracāricho chale 'kuyogī-vaibhava'
prabhu sanātane, parama jatane,
śik□ā dilo yāhā, cinto sei saba

sei du'□i kathā, bhulo' nā sarvathā,
uccai□-svare koro 'hari-nāma-rava'
'phalgu' ār 'yukta,' 'baddha' ār 'mukta,'
kabhu nā bhāviho, ekākār saba

'kanaka-kāminī,' 'prati□□hā-bāghinī,'
chā□iyāche jāre, sei to' vai□□ava
sei 'anāsakta,' sei 'śuddha-bhakta,'
sa□sār tathā pāy parābhava

yathā-yogya bhoga, nāhi tathā roga,
'anāsakta' sei, ki ār kahabo
'āsakti-rohita,' 'sambandha-sahita,'
vi□aya-samūha sakali 'mādhava'

se 'yukta-vairāgya,' tāhā to' saubhāgya,
tāhā-i ja□ete harir vaibhava
kīrtane jāhār, 'prati□□hā-sambhār,'
tāhār sampatti kevala 'kaitava'

'vi□aya-mumuk□u,' 'bhoger bubhuk□u,'
du'ye tyajo mana, dui 'avai□□ava'
'k□□□er sambandha,' aprāk□ta-skandha,

kabhu nāhe tāhā ja□er sambhava

'māyāvādī jana,' k□□□etara mana,
mukta abhimāne se ninde vai□□ava
vai□□aver dās, tava bhakti-āś,
keno vā □ākicho nirjana-āhava

je 'phalgu-vairāgī,' kohe nije 'tyāgī,'
se nā pāre kabhu hoite 'vai□□ava'
hari-pada chā□i', 'nirjanatā bā□i,'
labhiyā ki phala, 'phalgu' se vaibhava

rādhā-dāsye rohi', chā□i 'bhoga-ahi,'
'prati□□hāśā' nahe 'kīrtana-gaurava'
'rādhā-nitya-jana,' tāhā chā□i' mana,
keno vā nirjana-bhajana-kaitava

vraja-vāsī-ga□a, pracāraka-dhana,
prati□□hā-bhik□uka tā'rā nahe 'śava'
prā□a āche tā'r, se-hetu pracār,
prati□□hāśā-hīna-'k□□□a-gāthā' saba

śrī-dayita-dās, kīrtanete āś,
koro uccai□-svare 'hari-nāma-rava'
kīrtana-prabhāve, smara□a svabhāve,
se kāle bhajana-nirjana sambhava